

Leto: I

10. V. 1963

Brezice
dz 03/09
BIZELJSKI ...
1963
050(497.4 Bizeljsko)
0099860,5

KNJIZNICA BREZICE

COBISS ©

BIZELJSKI GLAS

Glasiló bizeljskih društev, uradov, ustanov.

V.F.:

PROSLAVA 1. MAJA PRVIKRAI NA BIZELJSKEM

Spominjali se je bodo tisti učenci(ke), ki so v šolskem letu 1922/23 obiskovali tedanji III. razred (t.j. 4. in 5. šolsko leto) bizeljske šole.

Lep, prekrasen pomladanski dan je bil. Učitelj je v razredu nervozno stopical od klopi do klopi, kot da je duševno odsoten. Res je bil vznemirjen! Z vodjem šole sta pred poukom resno govorila. Mladi učitelj mu je odkrito povedal, da danes ne strpi v razredu: prvi maj, svetovni praznik in mi - socialisti naj gremo mimo njega? Po kratkem razgovoru je dobil izsiljeno dovoljenje, da gre lahko zadnje učno uro z učenci v prosto naravo, pouk radi tega ne sme biti okrnjen, najmanj pa, da bi se iz tega porodila kaka politična demonstracija.

Tistega dne so bile vse učne ure izredno dolge, končno so pa le minule, do predzadnje. Komaj je pozvenilo, so že otroci stali v vrsti in strumno odkorakali v gozd v Gradišah, kjer so si že Stari Slovani pred več kot 1000 leti kovali svoje lastne postave...

Na določenem mestu so obstali in pričeli s šolo - življenja. Čitali so Cankarja, poslušali ognjevit govor svojega mladega učitelja, zapeli domačo pesem in se razšli na domove - bogatejši za eno spoznanje: prvi maj je praznik vsega delovnega ljudstva, a ljudstvo na Bizeljskem o tem ne ve ničesar! Kdaj bo vedelo? Ko mu bo dovoljeno odpreti oči, kar pa tedaj še ni bilo ... Mladi učitelj je moral nekaj mesecev za tem zapustiti Bizeljsko.

OSEBNE SPREMEMBE

ObLO v Brežicah je sprejel ostavko, ki jo je dal na svoj položaj direktor podjetja "Kovina", tov. Hudina Franc ter imeno-

valo vršilcem dolžnosti direktorja tega podjetja tov. Mihaelina Benjamina, zaslužnega člana delovnega kolektiva Kmetijske zadruge.

Pred dnevi sta uspešno položila strokovni izpit člana učiteljskega zbora tov. Kržan Rok in Podgoršek Mimica. Čestitamo z željo, da pride ta uspeh do izraza tudi na izvenšolskem kulturno-prosvetnem področju!

K A J J E B I L O ?

"JURJEVANJE" JE ZA NAMI...

Priprave so potekale kar dobro, seveda brez vseh tistih, ki so se obvezali, da bodo pomagali.

Kritike je bilo tudi več kot dovolj, vendar take, ki je nismo mogli resno jemati, ker ni bila utemeljena z obče-koristnimi razlogi, ampak porojena iz ozkih osebnih želja.

Udeležba naj bi bila drugačna, kot je bila! Zares vrhunske podajanje slovenske pesmi na dopoldanskem koncertu zagrebškega prosvetnega društva "Slovenski dom" je n.pr. pokazalo zanimanje kar 24 oseb iz Bizeljskega. Pa še naj kdo trdi, da še nismo dosegli pravilne kulturne ravni, ki jo sicer tako radi poudarjamo!

"Zelenega Jurija" je spremljalo od zbirnega mesta na zabavišče nekaj več Zagrebčanov kot domačinov, njihova pesem je dvigala razpoloženje vse do brega, kjer je bilo rajanje.

Razen Zagrebčanov smo med gosti opazili nekaj družin iz Ljubljane, iz Celja, iz Zaprešiča, itd. Vsi so se o celotni prireditvi prav pohvalno izražali in obljubljali, da nas bodo o prvi priliki zopet obiskali.

Najboljše razpoloženje je verjetno pripravilo toplo pomladansko senco, ki ga tudi neodgovorna napačna objava datuma prireditve v "Dolenjskem listu" ni mogla zasenčiti. Prav lep opis jurjevanja je objavil "Celjski tednik" z dne 27. aprila 1963.

FOD se bo potrudilo, da bo organiziralo še več preprostih in cenениh prireditev, vendar samo pod pogojem, da jih bomo priredili vsi za vse!

OBČNI ZBOR SINDIKALNE PODRUŽNICE KZ BIZELJSKO

je bil koncem marca. Po poročilih funkcionarjev in nadzornega odbora je dobil stari odbor razrešnico. Predsednikom je bil izvoljen Kajs Valentin, ki je zaposlen na kmetijskem obratu, tajnica je Demšič Marica, uslužbenka v upravi.

Razprava je bila prav živahna, saj je obravnavala vse, kar zanima člane - samoupravljalce: o uspehih na posestvu, o načrtih za bodoče delo celotne KZ, o rotaciji odbora, o želji po večjem številu kandidatov za obč. odbor iz proizvodnje, itd. Zakuska, ki je sledila uspelemu občnemu zboru, je potekala v pravem tovariškem vzdušju. Novi odbor je dobil takoj važno nalogo: sodelovanje pri ureditvi novih pravilnikov o sistematizaciji, o nagrajevanju in sestavi štatuta.

PREDSTAVNIKI POTOVALNIH AGANCIJ FSRJ

in zastopniki raznih večjih listov (novinarji) so potovali v nedeljo, dne 14. aprila t.l. skozi Bizeljsko. Skupina je štela 23 udeležencev, ki so potovali skupno 15 dni.

Na Bizeljskem jih je v gostilni Šekoranja pozdravil predsednik domačega TOD in jim opisal bizeljske zanimivosti: zgodovinske spomenike iz pračevine do danes, geografske značilnosti pokrajine, sedanje gospodarsko stanje in perspektive za bodoči razvoj celotne pokrajine.

Gostje so z zanimanjem sledili poročilu in obljubili, da se bodo še radi povrnili med nas.

Odnesli so si tudi časopis - "Bizeljski glas"...

VOLILNI SESTANKI

Po vseh naših volilnih enotah so bili v zadnjem času dobro obiskani volilni sestanki, kjer so zastopniki SZDL in raznih drugih krajevnih organizacij izbirali kandidate, zbori volilcev jih pa potrdili za bodoči občinski odbor:

- a) Za kandidata v občinski zbor v volilni enoti Bizeljsko (Bizeljsko, Bračna vas, Brezovica, Bukovje, Drenovec in Nova vas) je bil določen tov. ŠEKORANJA Ivan, veterinar na Bizeljskem.

- b) Za kandidata v obč. zbor v volilni enoti Orešje (Bizeljska vas in Orešje) je bila izbrana tov. žnidarič Zmaga, učiteljica v Orešju.
- c) Za kandidata volilne enote Stara vas (Dramlja, Gregovce, Stara vas in Vitna vas) pa je bil izbran za občinski zbor naš zaslužni preds. ObLO Šepetave Milan.

Na skupno 15 voliščih bodo imeli volilci 26. maja t.l. priliko, da glasujejo za kandidate, ki so si jih izbrali. Računamo, da bodo volilci že v prvih jutranjih urah opravili svojo državljansko dolžnost in se stooštotno udeležili volitev. - Kako bi bilo, da uvelomo medsebojno tekmovanje? Poskusimo! V našem krajevnem listu bomo po volitvah objavili, katero volišče je bilo prvo v okolišu in ga postavili ostalim za vzor! In še eno bo objavljen, pazimo, da ne bomo zadnji!

Za zbor delovnih skupnosti (dosedanji zbor proizvajalcev) so si delovni kolektivi naših gospodarskih organizacij "Kovine" "Kmetijske zadruga" itd. določili kandidate, ki bodo zastopali delovne ljudi iz področja gospodarstva v tem zboru:

1. Šepetavca Ferda, upravnika KZ,
2. Pera Andreja, uslužbenca KZ in
3. Perkmana Mirota, uslužbenca "Agrosarvisa" v Brežicah.

Imena kandidatov v republiške in zvezne zборе bomo objavili v prihodnji številki našega lista.

SVOJEVRSTNA "SEZONA"

Kaj je sezona? Čas, obdobje, ko se nekemu delu, športu, zabavi, razvedrilu, poslu, itd. posvetimo bolj kot navadno. Delovna sezona na kmetih traja približno od zgodnje pomladi do pozne jeseni, sezona dopustov v glavnem v juliju in avgustu, itd.

Na Bizeljskem pa smo imeli v razdobju 5 tednov svojevrstno sezono, namreč sezono - samo-morev.

Radi neozdravljivega raka v grlu se je 12. t.l. obesil, leta 1894. rojeni Lipej Ivan iz Bračne vasi št. 8,

radi težke kostne jetike se je 4. aprila t.l. obesil leta 1936 rojeni Podgoršek Ivan iz Vitne vasi 16,

temu je iz obupa radi neurejenih življenjskih razmer sledil 6. aprila t.l., leta 1932 rojeni Pavlin Franc iz Nove vasi št.

Dne 5/4-1963 pa so pogrešili leta 1894 rojenega Grmovška Alojza iz Vitne vasi št. 20, ki je bil obdolžen gnusnega zločina in si je sam poiskal smrt v Sotli.

Našli so ga 25. aprila pri Gregovcih.

Ker je vsake sezone enkrat konec, upamo, da ne bo več nikogar, ki bi je še želel podaljšati...

K A J B O ?

VPRAŠANJE GOSTINSTVA

je bilo s 1. majem končno pravilno rešeno. Ena sama gostilna v središču naselbine bi ne bila v sezoni kos nalogam gostinstva posebno ob nedeljah. Zato je gostinsko podjetje v Brežicah odprlo v preurejenih in razširjenih prostorih prejšnje gostilne Šemrov svojegostinski obrat, ki ga vodi tov. ŠEMROV Mira. Tako bo ustrezno številnim prehodnim gostom, pa tudi domačinom, ki so vezani na gostilniško prehrano, da bodo ceneno in dobro postreženi.

V vasi smo že dolgo pogrešali pekarni, Kmečka dela so v polnem teku in marsikatera gospodinja pri najboljši volji ne uspe, da bi spekla kruh doma. Že nekaj mesecev smo dobivali kruh iz Dubravice onkraj Sotle, vendar ga je večkrat zmanjkalo za vse, ki so ga potrebovali. Na pobudo ObLO Brežice je pričel zopet obratovati pekarna Vrenko, ki jo poznamo kot soliden in strokovno sposoben obrat.

Zlasti za družine iz Zagreba je ob nedeljah zanimiva gostilna "Pri gozdu", ki jo vodita zakonca Šekoranja.

Gostilna je bila čez zimo zaprta, sedaj pa nudi sredi zelenih gozdov zlasti turistom in izletnikom prijetno razvedrilo v prosti naravi. Pričetek obratovanja te gostilne bo kraju samo v korist.

Novim uslužnostnim obratom želimo mnogo poslovnega uspeha!

FILMI, KI JIH BOMO GLEDALI

- 5. maja angleški film "POPLAVE STRAHA" - vista vision
- 12. maja francoski film "VELIKI POGRAVICA" - vista vision
- 19. maja ameriški film "BJEGSTVO U LANCIMA"
- 26. maja ameriški film "BENI GUDMAN"
- 2. junija francoski film "PAKSI IN PRIKOLICA" - vista vision

Uporabljamo priliko, da naprošamo "Zavod za razvoj kulture in prosvete" v Brežicah, naj poskrbi za naklove uvoženih filmov (angl., francoskih, amer. itd.) slovensko besedilo.

NA ČRNI DESKI

naj bo danes tista organizacija, ki je koncem aprila t.l. razposlala po bizeljskem okolišu neka vabila. Celotno besedilo vsebuje 9 (devet) tipkanih vrst in vsebuje samo 12 (dvanajst) pravo-pisnih napak. Ker je spisano v našem jeziku lahko vprašamo: "Ali so Bizeljanci še Slovenci?" Po osemnajstih letih nove slovenske šole vsekakor nerazumljivo dejstvo!

V današnji številki objavlja tov. V.F. spomine na prvo proslavitev 1. majnika pred 40leti na Bizeljskem.

Letos 18 let po uspešno končani revoluciji med NOB, ki je odpravila reakcionarnost in uvedla novi družbeni red, smo pa le za korak naprej! V šoli je bila kratka proslava že koncem tedne, v Zadržnem domu pa 1. maja veselica domačega gasilskega društva. Mladina, ki se je na proslavo marljivo pripravljala, začasno še ni prišla na svoj račun... Pa naj kdo še trdi, da ne napredujemo!

Ako smo si z dovoljenjem bralcev (nihče se namreč ni oglasil proti uvedbi "črne deske") dovolili že dve kritični opaski, naj pride še do tretje!

Pravijo, da imamo na Bizeljskem 12 raznih društev in organizacij. Morda jih je res toliko, čeravno jih ni videti, ker po večini spiyo. Tudi "Zeleni Jurij" jih še ni prebudil! Zlaj pripravljajo še ustanovitev trinajstega društva, t.j. društva upokojencev, ki ga je nekdo imenoval društva najbližjih "kandidatov za 13. bataljon" in strelsko družino. Potem bi jih bilo 14, ki se pokažejo v javnosti, ako potrebujejo denar in priredijo veselico! Res so veselice dober vir dohodkov, ne bi pa smele biti edina vidna društvena dejavnost!

Pa še ti nesrečni datumi! Ena organizacija sklepa, da bi imela zabavo določenega dne, druga vskoči in jo prehliti... Kdor je urnejši, izbere najugodnejši datum. Kje so tisti, ki so merodajni za sestavo "prireditvenega koledarja" in kdo je dolžan, da ga tudi dosledno izvaja?

IZ SKUPNIH BORB KOZJANSKEGA IN ZAGORSKEGA ODREDA
(2. nadaljevanje)

18. decembra 1943. leta je v majhni vasi nad Kumrovcem bilo izredno živahno. Ponoči je tjakaj prispel bataljon hrabrih partizanov, okrog katerih so se zbirali vaščani, jim prinašali hrano in povpraševali po izteku borbe na Vina gori. Kmet, ki je prišel iz Pregrade, je pripovedoval, češ da v hda tam velika zmešnjava. Ustaši in Nemci so zahtevali pomoč iz Zagreba, o včerajšnji borbi na Vina gori pa pripovedujejo, da so partizani, ki štejejo nad 1000 mož, pravi divjaki in so imeli srečo, da so tako poceni odnesli pete.

V hišici sredi vasi je sestanek štaba bataljona. Danes je v štab prispel tov. Janez iz Kozjanskega partizanskega bataljona, o katerem govore borci - Zagorci z največjim spoštovanjem. Mnogi izmed njih poznajo tega junaka iz borbe pri Jesenju. Nosi brzostrelko, ki mu jo je za njegovo hrabrost podaril general Matetič, komandant X. korpusa. Janez se je prebil s kurirjem Zmagom čez mejo, da bi se dogovoril z zagorskimi partizani o skupnem napadu na razmeroma dobro utrjeno nemško oporišče v Svetem Petru pod Sv. Gorami. Sedaj sedi v štabu bataljona in skupno s člani štaba proučuje možnost napada.

"Ti, tov. komisar, poznaš Sveti Peter?" ... se okrene komisarju zagorskega bataljona.

"Da, poznam ga in zato predlagam, da napademo z dveh strani, zasede pa postavimo v Srebrnjaku in pri Sokolu."

"Proti Podsredi pošljemo močnejšo patrolo", predlaga komandant bataljona.

Načrt je bil izdelan. Komandirji čet so prejeli potrebno ukaz, da pripravijo vse potrebno za napad. Komandant Ivica Družince je kar pri mizi narekoval borbena zapoved, ki je glasila:

"Dne 19. decembra 1943 opolnoči je izvršiti nasilen prehod preko Sotle in takoj iz pokreta napasti neprijateljsko oporišče v Sv. Petru iz vzhodne in severne strani. Iz zapada bodo napadle edinice Kozjanskega partizanskega odreda..."

Pred štabom bataljona je stal komisar z Janezom Rožmanom iz Kozjanskega bataljona in se zanimal za položaj v Kozjanskem sektorju.

Borec Janez se je ves zaskrbljen ozrl po nebu proti Sloveniji

in nejevoljno pripomnil, češ - vreme se bo poslabšalo. Silno zavzetje in občudovanje je občutil komisar ob pogledu na junaka, očeta 6 sinov, ki se že dolgo bori z Nemci na najtežjih položajih in mu je lice od neprespanih noči in skrbi za družino globoko razorano. Toda njegove oči lesketajo z mladeniškim sijajem in so pravo nasprotje izmučenega obraza.

"Janez, povej mi, ali imamo svojega in zanesljivega človeka na Bizeljskem?"...vpraša komisar Rožmana.

"Ni jih mnogo! Vsega samo nekaj družin," je odgovoril Janez zamišljeno.

"Toda, ali so vsaj pošteni?"

"So, le bosarabcev in kočevarjev se zelo bojijo."

Med pogovorom je pristopil dožurni in ju obvestil, da je bataljon zbran in da ju pričakujejo. V sobi in na hodniku večje kmečke hiše so se boreci kar gnetli, saj jih je bilo mnogo, soba pa je bila premajhna. Ko sta vstopila je živahni pomenek prenehala, le tov. Marija se je nekje v kotu izbe prerekala z mitraljezcom Jožetom. Predmet njunega, nekoliko vročičnega razgovora, je bila včerajšnja borba.

"Tov."! je pričel komisar. "Nadaljujemo včerajšnjo konferenco. Naša naloga je, da prekoračimo mejo in da pomagamo tov. Slovincem v borbi proti skupnemu vražniku. K nam je prišel hrabri borec tov. Janez in nam prinesel bratske pozdrave od trpinčenega a vendar junaškega slovenskega ljudstva in od svojih borcev!"

Vsi so z navdušenjem pozdravili ta sklep, Ko sta tov. Janez in komisar bataljona stopila iz hiše, mu je le-ta svetoval, naj se dobro odpočije, kajti zvečer ga čaka še dolga in naporena pot. Pa tudi previden naj bo, ker bodo nocej Nemci prav gotovo pomnožili straže na meji in pojačali ob Sotli patrolje.

"Ne boj se, ne bo to prvič! Prišel bom preko Sotle, pa če tudi bo tam stal Nemeš ob Nemcu. Jutri zvečer pa jim bomo dali, kar jim gre, samo da vragi ne bi zavohali naše namere!" Po kratkem premolku je Janez še pristavil: "Borce pa imaš, borce! Kar veselje jih je pogledati, te odločne mladeniče!"

Medtem je prišel kurir in sporočil komisarju bataljona, da ga v štabu čaka tov. "terencec". Pozdravil se je z Janezom, ki je legel k počitku, sam pa je hitro stopil v štab. Tu je sedel Roda, sekretar Okrajnega komiteja iz Klanjca.

"Zdravo Roda! Kdaj si prispel? Je kaj novega?"

"Pravkar sem prišel. Veš, organizacija AFŽ našega okraja vam pošilja voz perila, nogavic in rokavic, da borci ne bodo zmrzovali. Slišim, da se pripravljate tja čez,"... je pokazal z glavo v smeri Sotle.

"Da, pomagat gremo Kozjancem. Perilo in rokavice pa nam bodo ravno prav prišle, saj se nam obotaje mrzli zinski dnevi. Za darilo smo ženan prav hvaležni, samo povej še mi, kje in kdaj bi lahko vse to prevzeli?"... ga je ves vesel vprašal komisar.

"Prav kmalu! Voz že prihaja iz Tuhlja. Dobro bi bilo poslati naproti nekaj ljudi, da ga ustaši v Klajncu ne bi zajeli!"

V vasi je bilo vse na nogah. Intendant Rajič je delil perilo, nogavice in rokavice, njegov pomočnik Pero pa je pripravljal suho hrano. Borci so vsi veseli otipavali tople flanelaste srajce in volnene rokavice ter se živahno pogovarjali. Le komandir čete Vilček je nezadovoljno godrnjal, češ kakšna škoda teh lepih srajc, ko bodo vendar čez dobro uro že polne "tankov", pri čemer je seveda mislil na uši.

(Nadaljevanje sledi)

Oponba uredništva:

Gornji članek izhaja brez navedbe pisca. Za danes lahko pove-
mo samo to, da je pisec osebno občutil vse, o čemer nam pri-
poveduje iz skupnih borb Kozjanskega in Zagorskega odreda,
njegovo ime pa bo znano, ko bo izšlo celotno gradivo.

Knjižič:

TRSNA UŠ NA BIZELJSKEM
(Nadaljevanje)

Katastrofa je spravila številne družine ob vse premoženje. Umevno je, da se se oblastveni organi z vso resnostjo lotili obnove upustošenih vinogradov. Po sklepu deželne komisije za obnovo vinogradov so bile na Bizeljskem osnovane 4 nove po 1/4 orala (t.j. po 16 arov) velike trsnice, kjer so v različnih vrstah zemlje in na različnih legah vzgajali koronjake iz ključov amerikanke "riparia portalis". Trsnice so pripravili pod vodstvom in nadzorstvom strokovnjakov, ki jih je postavil štajerski deželni odbor. Ena takih trsnic je bila pri Malusu v Drenovcu (donače ime Lipšek), vzorni vinograd s širokimi vrstami pa pri Rajteriču in pri Zajcu v Jančzevi gorci.

Prvi korenjaki so bili razmeroma dragi (100 kosov 10 goldinarjev ali kos 10 krajcarjev, ključki po 3 krajcarje), pozneje so jim ceno znižali ali pa delili kar brezplačno. Za riganje in nabavo korenjakov je oblast dajala vinogradnikom dolgoročna posejila, ki so jih skupno z davki odplačevali v obrokih. Nekateri so taka posejila plačevali tja do prve svetovne vojne, nekaterim so jih na prošnjo sploh črtali, da bi zlasti siromašnejše vinogradnike gospodarsko zopet dvignili.

Za obnovo bizeljskega in slovenskega vinogradništva sploh ima največ zaslug pok. Balon Ivan, bizeljski rojak iz Stare vasi št. 52 (Druškovičevo). O njem piše v strokovnem listu "Naše gorice" leta 1929 kapelski rojak in vinarski strokovnjak Andrej Žmavc, da "ga je dala usoda svojemu kraju in našemu dobremu kmečkemu narodu v pravi čas, postavivši ga na pravo mesto za naše pridne vinarje v najbolj kritičnih časih".

Balon je bil rojen 13/2-1862 v Stari vasi. Študiral je višjo realko v Ljubljani. Po maturi se je posvetil študiju vinarstva in z odličnim uspehom absolviral visoko šolo za vinarstvo v Klosterneburgu. Praktično se je udeleževal na posestvu doma in na graščini v Pišecah. Leta 1887 je nastopil službo tehničnega vodje javnih del proti trsnu uši v Ptaju. Blizu Zavrča v Halozah je ustanovil prve trsne nasade za poskušnjo. Pišečki baron Moscon je pravilno ocenil njegove sposobnosti, zato je tudi dosegel, da je bil Balon imenovan deležnim vinarskim komisarjem v zadevah trsne uši. Po njegovi zaslugi so dobili vsi prizadeti vinogradniki dolgoročna brezobrestna posejila za obnovo gorice, galice, ki je zahtevala nova trta radi pojave peronospore pa po znižani ceni ali celo zastonj. Balon je znal tudi s predavanji in poučnimi članki pospeševati razvoj novega vinogradništva v vsej Sloveniji, zlasti pa na Bizeljskem, ki je postalo s tem zibelka slovenskega obnavljenega vinogradništva.

Leto dni po njegovi prerani smrti (umrl 31/12-1897 - star komaj 35 let) je bil uspeh njegovega velikega dela kronan z vinsko razstavo vin že novih trsnih nasađov v brežiškem "Naročnem domu" (sedaj Domu JLA) 11. decembra 1898. Tu so se po kakovosti zlasti odlikovala bizeljska vina iz Janežove gorce in iz Drenovca. Hvaležni člani "Vinar-skega društva" so Balonu na rojstni hiši v Stari vasi vzdali spominsko ploščo.

Kot okrajni vinarski instruktor v Brežicah je deloval prav tako bizeljski rojak, pokojni Malus Ivan, splošno znan po nazivu "ekonom". Sprva je bil zaposlen pri komisiji, ki je z vbrizgavanjem ogljikovega žvepoca (CS_2 = ogljikov disulfid) v zemljo, kjer se je pojavila trsna uš, uničevala mrčes. Ta postopek se ni izplačal. Rešitev ene same trte je stala toliko

kolikor je znašala vrednost pridelka 20 trt. Takega investicijskega kapitala pa ni imel nihče. Zato je bil določen za preglednika obnovitvenih del. Vsaka parcela, na kateri je hotel vinogradnik obnoviti nasad, je morala biti predhodno pregledana, ako ustreza po svoji logi in kakovosti tal. Tudi vsa obnovitvena dela so strokovno pregledali in ocenili, šele nato, je dobil vinogradnik brezobrestno posejilo ali pa podporo v obliki korenjakov. Malus Uvan je svoje nalogo dobro opravljajal. S pomočjo oblastvene podpore si je pridobil dđ nekdanjega posestva Neuponer (sedaj Šriabar) iz Orešja v Drenovcu tri orale vinogradniške zemlje, ki jo je zrigolal in zasađil z ameriško podlago "riparia portalis". Ljudje so z velikim zanimanjem čakali na uspeh njegove obnove in so mu celo hodili brezplačno rigolat zemlje. Korenjake je pocepil "v zelono" in po pretoku petih let dosegel rekordno trgatov 150 hl vina. (sedanji vinograd Balon Jažefa iz Drenovca št. 1).

Ko je postal Maluz samostojen posestnik, si je dal sezidati najmodernejšo vinsko klet, ki jo še danes dobro uporablja vinarški odsok "Kmetijske zadruge".

Tretji mladi strokovnjak Veršec Ivan si je uredil v Drenovcu št. 1 vzorno posestvo, na katerem je gojil obsežno drevesnico in trsnico, razen tega pa se je še ukvarjal z vzornim vrtarstvom. Leta 1888 je bil na razstavi za spodnještajersko področje v Colju za zasluge pri pospeševanju sadjarstva in vinarstva odlikovan z zlato medaljo.

Kako močno je odjeknila med ljudstvom katastrofa, ki jo je povzročila trsna uš, kaže pesem, ki so jo peli tudi Bizeljanci (Prebivalec Bizeljskega je Bizeljanec, pridelek njegovega vinograda pa - bizeljčan! Bodimo vsaj v tem dosledni!), besedilo pa kaže, da je nastala onkraj Sotle, kjer je bilo vinogradništvo enako težko prizadeto, zlasti pa so krizo občutili številni delavci:

Ti prokleta filoksera - vse požrla je
vsak siromak se tuži - da nič več ne zasluži...

(K o n e c)

IZ UREDNIŠTVA:

Za mladinsko prilogo "Pionirski kotiček" smo doslej prejeli samo en prispevek, križanko, ki jo je sestavila učenka Balon Milena.

Ako do prihodnje številke ne prejmemo drugih prispevkov, iz mladinskih vrst, bomo križanko priobčili skupno z gradivom, ki ga bomo pač sami pripravili.

POMNIMO! Naš list ne more in ne sme biti sam sebi namen!